

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2313/23
6.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Светлане Павић, председника већа, Александре Лековић и Радмиле Радић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Милован Ђурић адвокат из Ваљева, Карађорђева 41, против туженог ВВ из ..., кога заступа пуномоћник др Немања Алексић адвокат из Новог Сада, Грчкошколска бр. 1, уз учешће умешача на страни туженог ГГ из ..., ради утврђења, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву П 78/20 од 27.11.2020. године, након расправе одржане дана 06.06.2024. године, у присуству пуномоника странака, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог ВВ из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Ваљеву П 78/20 од 27.11.2020. године у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Ваљеву П 78/20 од 27.11.2020. године, тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ВВ, да тужиоцима АА и ББ, на име трошкова парничног поступка, исплати износ од 843.850,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ од 218.910,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка ове одлуке.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да су тужиоци сувласници на излетничкој кући корисне површине 63м², објекта број 1 изграђеног на катастарској парцели број ... КО ..., који на терену представља стамбени објекат, викенд кућу са две стамбене јединице и састоји се од приземља и поткровља, габарита 5,65 x 6,56 метара, затворене терасе на источној страни објекта 2,18 x 5,91 метара, отворене терасе на западној страни објекта испод

које се налази подрум 1,97 x 6,56 метара, све уписано у Лист непокретности број ... КО ..., са сукорисничким уделом на делу парцеле ... КО ..., у површини од 529 м², које чини земљиште под зградом - објектом површине 63 м² и земљиште уз зграду - објекат површине 466 м², која се граничи са истока до парцеле број ..., са севера до кат. парцеле број ... и ..., са југа до кат. парцеле број ..., све КО ..., што је тужени дужан признати и трпети да се описани део к.п. ... издвоји у катастарском оператату и да се тужиоци упишу као сувласници наведне непокретности. Ставом другим изреке пресуде, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно на име трошкова спора исплати износ од 939.000,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у целости из свих законом прописаних разлога.

Испитујући побијану пресуду у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Сл. Гласник РС" бр. 72/11 са свим каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да је сагласно одредби члана 383 став 3 ЗПП-а, у овом поступку нужно отворити главну расправу, јер је првостепена пресуда већ једанпут укинута, а ради правилног утврђења чињеничног стања и правилне примене материјалног права је било потребно да се пред другостепеним судом поново оцене изведени докази.

На главној расправи Апелациони суд је поново извео све доказе који су изведени пред првостепеним судом, па је њиховом оценом извршеном у складу са чланом 8 ЗПП-а, утврдио следеће чињенично стање:

Катастарска парцела ... КО ... била је уписана у поседовни лист број ... КО ... и дата на коришћење ДД и ЂЂ 1972. године. Једном од корисника парцеле, ДД, издато је одобрење за изградњу од 08.09.1978. године, по коме је на западном делу ове парцеле он и изградио викендицу, али у већим габаритима од оне за коју је добио одобрење. На источном делу исте парцеле, 1989. године, викендицу је саградио ЕЕ, за кога су на записнику пред надлежним органом СО Ваљево, дана 30.03.1990. године ЂЂ и ДД изјавили да су му продали парцелу ... и да је он на тој парцели саградио излетничку кућу, а ова изјава је дата у циљу усаглашавања корисничког стања и давања на коришћење кат. парцеле ЕЕ. Након тога, Општина Ваљево као дотадашњи власник градског-грађевинског земљишта-парцеле ... КО ... од 0.10,00ха, преноси право коришћења на ЕЕ уговором из 1993. године, а решењем СО Ваљево од 09.07.1993. године, иста парцела је као градско-грађевинско земљиште дата кориснику ЕЕ, ради усаглашавања корисничког стања излетничке куће, с тим што је закључком истог органа од 17.03.1995. године, исправљено поменуто решење, утолико што треба да стоји 1/2 од парцеле... Након тога је кат. Парцела ... КО ... уписана у поседовни лист ... КО ..., као друштвена својина, а као корисници су уписани ДД и ЕЕ, са по 1/2 идеалног дела. Уговором о купопродаји, овереним пред Општинским судом у Ваљеву Ов. бр. 1881/95 од 20.06.1995. године, ДД је, као продавац, продао ЖЖ и ЗЗ свој удео од 1/2 права коришћења на кат. Парцели ... КО .. и излетничку кућу постојећу на његовом сувласничком делу, габарита 6,5 x 5,5 метара. Међутим, катастар је одбио провођење промене у катастарском оператату по наведеном уговору, са образложењем да на парцели нема евидентиране викенд зграде и да је парцела уписана на СО Ваљево, а не на продавца ДД, те да на уговору нема клаузуле о плаћеном порезу на промет. Без обзира

на ову околност, ЖЖ и ЗЗ су, као продавци, са тужиоцима ББ и АА, као купцима, дана 07.05.1998. године, закључили Уговор о купопродаји непокретности - сувласничке куће постојеће на ..., на к.п. ... КО ..., габарита 6,5 x 5,5 метара, спратности приземље + поткровље, површине око 35м², као и пренос права коришћења парцеле на којој се кућа налази. У уговору, који није оверен пред судом, констатовано је да су продавци наведену непокретност стекли по основу уговора о купопродаји, закљученом са ДД из ..., а уговорена је купопродајна цена од 25.500 DEM, коју су тужиоци исплатили и ступили у државину ове непокретности. Правноснажном пресудом на основу признања Општинског суда у Ваљево П 55/08 од 09.06.2008. године, утврђено је да су тужиоци АА и ББ, по основу писаног уговора о купопродаји непокретности од 07.05.1998. године, а који испуњава услове за конвалидацију, стекли право сувласништва са идеалним уделитема од по 1/2, излетничке куће габарита 6,5 x 5,5 спратности приземље + поткровље, укупне површине 35м² постојеће на к.п. бр. ... КО ..., што су тужени ЖЖ и ЗЗ дужни признати и трпети да се тужиоци упишу у лист непокретности као сувласници. У међувремену, 2001. године, сувласник поменуте кат. парцеле ЕЕ, закључио је уговор о купопродаји са умешачем на страни туженог, ГГ, којим је на умешача пренео право власништва на викендици на источном делу кат. Парцеле ... КО ..., коју је проширио. Након тога је умешач на страни туженог ГГ вансудским поравнањем са ДД, уредио начин коришћења катастарске парцеле ...КО ... и то тако што ће умешач, као власник куће на источном делу парцеле, бити искључиви корисник дела плаца у површини од 5 ари на коме се налази кућа, при чему су описане мере и границе тог дела, док је ДД искључиви корисник остатка парцеле са описаним мерама и границама. Ово вансудско поравнање оверено је пред Општинским судом у Панчеву под Ов.бр. 8276/02 дана 04.10.2002. године, а у њему је констатовано да су саговорачи уписани као сукорисници у поседовни лист ... КО ... са уделом од по 1/2 идеалних делова. Након закључења овог поравнања, између ДД, као продавца и ГГ, као купца, закључен је и Уговор о купопродаји непокретности, оверен пред Општинским судом у Панчеву Ов.бр. 11344/05 дана 11.10.2005. године, који је за предмет имао удео од 1/2 идеалног дела кат.парцеле ..., чији је продавац корисник, уписане у поседовни лист ..., заједно са инвестицијом продавца на објекту постојећем на делу парцеле (састоји се од приземља и спрата, два улаза, наткривене веранде) и правом на легализацију тог објекта, при чему је у уговору описан део парцеле на који се продаја односи и то на исти начин као у поравнању које је закључено између истих странака. Сходно наведеном, ДД је овај уговор закључио поводом исте непокретности коју је изградио на западној страни парцеле, а коју је Уговором о купопродаји Ов. бр. 1881/95 од 20.06.1995. године, већ продао ЖЖ и ЗЗ. Нови уговор о купопродаји од 11.10.2005. године спроведен је кроз катастар непокретности и то тако што је по новом стању као власник кат.парцеле ... уписана Република Србија, а као корисник ГГ, коме је решењем од 11.02.2009. године издато одобрење за изградњу и дозвола за употребу објекта - викенд куће за становање укупне површине 63м², чија је изградња извршена супротно одобрењу за грађење од 08.09.1978. године, које је издато ДД, а на парцели ... С обзиром на наведено стање у катастру, тужиоци АА и ББ ни након конвалидације неовереног уговора о купопродаји нису могли уписати своје право у катастар непокретности као власници, јер је већ била проведена касније извршена купопродаја између ДД и умешача на страни туженог ГГ. По наводима тужилаца, они су предметну викенд кућу користили сходно својој намени за повремени боравак и то тужилац ББ до 2003.-2004. године, а тужилац АА је наставио да иде све до 2010. године. У међувремену почели су проблеми са умешачем на страни туженог ГГ, који је обавестио

тужиоце да је купио викендицу од ДД, иако су му они рекли да је викендица њихова, али је умешач по основу свог уговора у викендици искључио најпре струју, а затим и воду и поред чега је тужилац АА наставио да користи викендицу све док је био жив ИИ, од кога је узимао струју и воду. Након тога долазио је само повремено. Умешач на страни туженог, ГГ је након завршеног поступка легализације, у катастру непокретности извршио упис права власништва на наведеној парцели и објектима, а након тога је прибавио и парцелу ... КО ... Проведеним катастарским променама је накнадно извршена препарцелизација, тако што је поништена парцела ... и иста спојена парцели ... све у КО ..., а све је уписано на истог власника ГГ. Према налазу вештака геодетске струке, који је заједно са судом присуствовао увиђају на лицу места, парцеле ... и ... делом се налазе на месту где се налазила поништена парцела .... Кат. Парцела ... је уписана у Лист непокретности ... КО ... као власништво ГГ, овде умешача и на тој парцели се налазе три објекта, али ниједан од та три објекта није предмет ове парнице. Катастарска парцела ..., уписана је у Лист непокретности ... КО ... као власништво овде туженог ВВ, површине 0.36,35ха и на истој се налазе два објекта и то објекат број 1 који је предмет ове парнице и објекат број 2. Ова парцела формирана је списком промена 117/2014, а спорни објекат који је објекат број 1 на постојећој к.п. ... уцртан је на катастарском плану по захтеву из 2004. године, који је поднео ДД, а део кат. Парцеле ... на коме се налази спорни објекат је западни део раније кат. Парцеле ..., који се са севера граничио парцелом ..., са југа парцелом ..., а на истоку се налазила парцела ... Уговором о поклону непокретности овереним пред Основним судом у Ваљевоу Ов. бр. 595/2013 од 14.03.2013. године, умешач ГГ је непокретност из Листа непокретности ... КО ... и то викенд кућу постојећу на к.п. ... број зграде 3 површине 63м², поклонио ЈЈ, свом сину. Предметна кат. Парцела ... КО ..., површине 529м², као и викенд кућа укупне површине под објектом 63м², укупне нето грађевинске површине 83,98м² спратности 1/4 ПО+ПР+ПК, била је предмет купопродаје између овде умешача на страни туженог ГГ и ЈЈ као продаваца и туженог ВВ, као купца, а уговор је оверен пред јавним бележником под ОПУ 55-2014 дана 30.09.2014. године. Уговорена је купопродајна цена у износу од 2.000,00 еура, а за викенд кућу у износу од 8.000 еура, све у динарској противвредности уз обавезу уплате купца наведених износа на рачуне продаваца. Констатована су постојећа оштећења на објекту и уговорено да се продавци обавезују да купца уведу у посед на дан потписивања уговора, а по исплати купопродајне цене, с тим што се као доказ о извршеном плаћању сматра потписивање уговора. У уговор је унета и *clausula intabulandi*, а тужени се по основу овог уговора уписао у катастар непокретности, као власник и то на к.п. ... КО ... укупне површине 0,36,35 ха, од чега земљиште под зградом-објектом је површине 0.00,63 ха и 0.00,076 ха, као и ливаде пете класе у површине од 0.34,96 ха, што је све својина овде туженог, а у Лист непокретности ... КО ... На овој парцели укњижена су викенд кућа као књижно тело 1 и зграда за коју није позната намена, као књижно тело 2 и све је уписано као искључиво власништво овде туженог. Према наводима туженог, он је од умешача купио плац површине 529м² са викендицом која га није занимала, јер је имао намеру да је сруши и да на том простору изгради нову кућу. Проверио је претходно стање у катастру и код јавног бележника, који је потврдио да на парцели и објекту нема правних сметњи за закључење уговора, након чега је и приступио закључењу истог. Навео је да у то време није имао никаквих сазнања о неком спору, нити је тужиоце виђао на ..., а у том делу је његов исказ супротан исказу тужилаца и сведока КК, који су навели да је тужени био упознат са статусом спорне непокретности, јер му се тужилац АА обраћао ради помоћи у спору са умешачем ГГ. Приликом увиђаја суда на лицу места, обе

странке су показале кључ од улазне браве иако је објекат био откључан, али ниједан од кључева странака није могао да закључа браву. Објекат је био празан и са њега је скинута столарија осим дограђене терасе, а на лицу места парцела ... није била фактички издвојена у односу на остале парцеле, осим у односу на к.п. ... према којој постоји ограда и на којој постоји стамбени објекат.

Поводом предметне викенд куће, односно уговора о купопродаји непокретности који је умешач на страни туженог ГГ закључио са ДД као продавцем дана 11.10.2005. године, тужиоци су против ГГ и правних следбеника пок. ДД водили поступак пред Трећим основним судом у Београду П 11402/12 у коме је дана 14.03.2016. године, донета пресуда којом је усвојен тужбени захтев тужилаца АА и ББ и утврђено да је уговор о купопродаји наведене непокретности Ов. бр. 11344/05 од 11.10.2005. године, ништав и да у односу на тужиоце не производи правно дејство, што су тужени дужни признати и трпети. Из доказа достављених у другостепеном поступку, утврђено је да је ова одлука постала правноснажна, доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 4143/22 од 09.02.2023. године. Осим овог поступка, тужиоци су против умешача на страни туженог ГГ водили и поступак пред Основним судом у Ваљево, П 1589/19 и у том поступку је пресудом од 25.09.2020. године њихов захтев усвојен и утврђено право власништва тужилаца са по 1/2 на објекту број 1, корисне површине 63м², изграђеном на к.п. бр. ... КО ..., која на терену физички представља стамбени објекат-викенд кућу са две стамбене јединице, приземље+поткровље, габарита 5,65х6,54м², терасе 2,18х5,95м², отворене терасе испод које се налази подрум 1,96х6,54м², све уписано у Л.н. бр. ... КО ... са сукориснички уделом у површини од 529м², коју чини земљиште под зградом-објектом у површини од 63м² и земљиште уз зграду-објекат у површини од 446м², која се граничи са севера до кат. Парцеле ... са југа до кат. Парцеле ..., са истока до кат. Парцеле ..., а пресуда је постала правноснажна дана 12.05.2022. године.

Првостепеном пресудом П бр. 2219/12, донетом у овом поступку дана 23.01.2018. године, усвојен је тужбени захтев и утврђено да су тужиоци сувласници на предметној излетничкој кући на катастарској парцели број ... КО ..., у мерама и на позицији ближе наведеној у изреци, што је тужени дужан признати и трпети да се описани део к.п. ... издвоји у катастарском оперативу и да се тужиоци упишу као сувласници наведене непокретности. Поступајући по поднетој жалби, Апелациони суд у Београду је укинуо првостепену пресуду у погледу цитиране одлуке и поступак вратио на одлучивање првостепеном суду.

У даљем току поступка, првостепени суд је донео побијану пресуду, П 78/20 од 27.11.2020. године, којом је поново усвојио тужбени захтев тужилаца, али је ова одлука преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 905/21 од 13.12.2021.године, тако што је захтев тужилаца за утврђење права власништва на предметним непокретностима, одбијен. Међутим, одлуком Врховног Касационог суда Рев 15004/22 од 19.01.2023. године укинута је пресуда Апелационог суда у Београду и предмет је враћен овом суду на поновно суђење.

У периоду од доношења пресуде Врховног суда, пресуда Трећег основног суда у Београду П 11402/12 од 14.03.2016. године, којом је усвојен тужбени захтев тужилаца АА и ББ и утврђено да је ништав уговор о купопродаји непокретности Ов. бр. 11344/05

од 11.10.2005. године је постала правноснажна, доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 4143/22 од 09.02.2023. године. Такође је пресуда Основног суда у Ваљеву, П 1589/19 од 25.09.2020. године којом је утврђено право власништва тужилаца са по 1/2 на непокретностима које су предмет овог поступка, у односу на умешача на страни туженог ГГ, постала правноснажна дана 12.05.2022. године.

Полазећи од наведеног чињеничног стања, а применом материјалног права и то одредби чл. 20 Закона о основама својинско-правних односа и чл.103 Закона о облигационим односима, Апелациони суд у Београду је оценио да је правилно усвојен тужбени захтев тужилаца и утврђено да су они стекли право власништва на предметној викенд кући са земљиштем припадајућим за употребу исте у односу на овде туженог.

Наиме, одредбом члана 20 Закона о основама својинско-правних односа прописано је да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем.

Одредбом члана 103 Закона о облигационим односима прописано је да уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима је ништав, ако циљ повређеног права не упућује на неку другу санкцију или ако закон у одређеном случају не приписује шта друго.

У конкретном случају, из изведених доказа несумњиво произлази да су тужиоци правним послом - неоввереним уговором о купопродаји непокретности 07.05.1998. године, који је конвалидиран пресудом Општинског суда у Ваљеву П 55/08 од 09.06.2008. године, стекли право сувласништва са 1/2 идеалних делова на излетничкој кући габарита 6x5x5,5 метара, спратности приземље и потрковље постојеће на западној страни к.п. ... КО ... (сада на делу к.п. ... КО ...). Ово с тога што је наведени уговор у целости испуњен, а тужиоци су ступили у посед непокретности и исту користили дуги низ година.

Са друге стране, тужени је предметну непокретност купио од умешача ГГ, који се јесте уписао у јавне књиге као власник, али је томе претходио низ несавесних и ништавих правних послова, по којима умешач није могао стећи право власништва на спорним непокретностима. Ово с тога што је правни претходник туженог, умешач ГГ, био очигледно несавестан приликом закључења уговора о купопродаји непокретности од 11.10.2005. године, који је закључио са ДД, иако је знао и морао знати да је исти продавац ДД кућу већ продао и да су тужиоци претходно исту викенд кућу купили од лица којима је била продата. У прилог наведеном говори и чињеница да је правноснажном пресудом Трећег основног суда у Београду П 11402/12 од 14.03.2016. године утврђена ништавост уговора о купопродаји непокретности од 11.10.2005. године.

Сходно томе, правилно је првостепени суд закључио да је уговор о купопродаји непокретности од 11.10.2005. године ништав, јер је закључен противно принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима, а предмет уговорне обавезе није јасно одређен. Правилан је и закључак првостепеног суда да умешач на страни туженог, ГГ, овим правним послом није могао стећи право својине на предметним непокретностима, о чему говори и чињеница да се као носилац права својине и није

уписао по основу тог уговора, већ по основу решења о легализацији док му је поменути уговор служио само као овлашћење за покретање тог поступка легализације. Такође, у овом уговору није наведено да је ДД умешачу као купцу предао у државину објекат, нити је дефинисао рок за предају истог, нити се државина уопште спомиње. Исти не садржи ни *clausulu intabulandi* за укњижење купца на спорном објекту.

Апелациони суд је захтев тужилаца разматрао и применом правила о јачем праву, у случају вишеструке продаје исте ствари, те је имао у виду да се о јачем праву одлучује применом начела савесности и поштења и начела злоупотребе права (чл. 12 и 13 ЗОО). У конкретном случају, тужиоци су још 1998. године закључили уговор о купопродаји непокретности, исплатили су купопродајну цену и непокретност им је предата у државину, док је тужени уговор закључио 2014. године, са несавесним лицем, као продавцем, без фактичког уласка у посед непокретности и примопредаје, при чему је и његова савесност само делимична.

Због тога су неосновани жалбени наводи туженог да је он савесно треће лице које се поуздало у тачност података у јавним књигама, те да је приликом куповине предметне викенд куће и земљишта вршио провере и био упознат од стране јавног бележника са тим какво је катастарско стање. Међутим, ови наводи су супротни доказима изведеним у поступку, из којих произлази да је тужени пре закључења уговора о купопродаји из 2014. године имао сазнања о томе да тужиоци тврде да су држаоци и власници викенд куће, о чему говоре и искази сведока КК и тужиоца АА. Правилно је утврђење првостепеног суда да ни тужени, ни умешач на страни туженог никада нису били у државини предметног објекта, те да је туженом било познато да је предметна непокретност у сувласништву тужилаца, јер су му се тужени обраћали за помоћ у вези спорова које су имали са умешачем управо око претходног објекта и то пре закључења купопродајног уговора умешача и туженог. Чињеницу да су тужиоци били у државини објекта суд је утврдио исказима сведока ИИ и КК, чије исказе је прихватио, док на страни туженог није било ниједног доказа из кога би произлазило да су он или његов правни претходник били у државини предметног објекта. С тога суд сматра да је савесност туженог само делимична, с обзиром на то да тужени није проверавао да ли је продавац у државини предметног објекта, а био је упознат са чињеницом да су тужиоци у спору са продавцем који је умешач у овој парници.

Са друге стране, тужиоци су на различите начине ову викенд кућу користили дуги низ година, чак ни у ситуацији када су радњама умешача искључене електрична енергија и вода, што је такође од утицаја на утврђење постојања њиховог права. Ово су потврдили саслушани сведоци, који су навели да су тужиоци предметну непокретност у већој или мањој мери користили дужи низ година, док тужени са друге стране, након купопредаје није исказивао своја претпостављена власничка права, држањем или употребом објекта.

Имајући у виду све наведено, а како је тужени непокретност стекао од очигледно несавесног лица ГГ, који је претходно закључио ништав правни посао са ДД, који у то време није био власник спорних непокретности, јер је исте отуђио у корист правних претходника тужилаца, то тужени није могао од свог правног претходника прибавити више права него што је он имао, односно није могао стећи право власништва, због чега је захтев тужилаца у односу на њега основан. Тиме се не дира у право туженог, да од

свог сауговорача оствари право на накнаду по правилима о заштити од евикције.

Неосновани су наводи умешача на страни туженог у погледу ознаке катастарске парцеле на којој се налази спорни објекат и површине земљишта, те подобности пресуде за упис права тужилаца, с обзиром на то да означена к.п. ... КО ... у димензијама у којима је усвојен тужбени захтев, представља део раније к.п. ... на коју су тужиоци стекли право својине коришћења на исти начин као и право својине на објекту, те је донео побијану одлуку, а уколико је накнадно и дошло до промене катастарског стања, исто може бити усклађено у законом прописаном поступку, по захтеву носилаца права.

Такође су неосновани наводи умешача на страни туженог којима се побија стварна надлежност овог суда за одлучивање по жалби, имајући у виду да се ради о спору о непокретности у смислу одредбе члана 469 Закона о парничном поступку, па је Апелациони суд у Београду стварно надлежан за одлучивање о жалби туженог изјављеној против наведене пресуде.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе туженог, али их посебно не образлаже имајући у виду да нису од утицаја на правилност побијане пресуде, применом одредбе члана 396 став 1 и 2 ЗПП-а.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 390 у вези члана 387 став 1 тачка 2 ЗПП-а, одлучено је као у ставу првом изреке.

Међутим, основано се жалбом туженог указује да је првостепени суд приликом доношења одлуке о трошковима поступка погрешно применио материјално право и то важећу Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксену тарифу.

Наиме, с обзиром на опредељену вредност предмета спора од 8.800.000,00 динара, тужиоцима припадају трошкови за радње предузете од стране пуномоћника из реда адвоката, према тарифном броју 13 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и то: за састав тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 30.000,00 динара, (укупно 60.000,00 динара), за заступање на девет одржаних рочишта у износу од по 31.500,00 динара (укупно 283.500,00 динара), све увећано за 50% због заступања два лица, трошкови на име вештачења у износу од 53.000,00 динара, као и трошкови судских такси на тужбу и пресуду у износу од по 92.800,00 динара, што укупно износи 843.850,00 динара, а све одмерено према Адвокатској тарифи и Таксној тарифи важећим у време пресуђења, због чега је применом одредбе члана 401 тач. 3 ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

Одлуку о трошковима другостепеног поступка из става трећег изреке, овај суд је донео применом одредбе члана 165 став 1 ЗПП-а, те је ценећи успех тужилаца у поступку по жалби признао истима право на накнаду трошкова за радње предузете од стране пуномоћника из реда адвоката и то: за састав ревизије у износу од 92.910,00 динара, за приступ на једно неодржано рочиште у износу од 49.500,00 динара и за заступање на једном одржаном рочишту у износу од 76.500,00 динара,

крећући се у границама истакнутог захтева, све према важећим АТ у време доношења другостепене одлуке. Тужиоцима није признато право на састав одговора на жалбу, као ни на састав поднеска од 23.04.2024.године, с обзиром на то да се не ради о неопходним радњама за вођење спора.

Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка, имајући у виду да је његова жалба у вези са одлуком о главној ствари одбијена као неоснована, а незнатан успех истог у другостепеном поступку само у погледу одлуке о трошковима првостепеног поступка не оправдава досуђивање ових трошкова.

**Председник већа-судија,
Светлана Павић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић